

voorzitter

stellen, conform het advies van de commissie Financiën, de begroting Financiën c.a. en de wetsvoorstellen 23023, 23046, 23940, 23941, 23942, 23943, 23952 en 23962.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Partiële wijziging van het Wetboek van Strafvordering (herziening bepalingen inzake gevallen waarin en gronden waarop voorlopige hechtenis kan worden toegepast) (23178);**
- **Partiële wijziging van het Wetboek van Strafrecht en andere wetten in verband met de opheffing van het cumulatieve verbod inzake de oplegging van hoofdstraffen (23681);**
- **Wijziging van bepalingen in de Mediawet in verband met een herstructurering van de beheerstaken van het Nederlands Omroepproductie Bedrijf N.V. (23793);**
- **Tijdelijke uitbreiding van de werkingssfeer van artikel 18 van de Wet ziekenhuisvoorzieningen (Tijdelijke wet uitbreiding werkingssfeer artikel 18 WZV) (23820);**
- **Intrekking van de Wet arbeidsvoorwaardenontwikkeling gepremieerde en gesubsidieerde sector (23822);**
- **Wijziging van de Wet op de dividendbelasting 1965 en de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (tegemoetkoming wegens in het buitenland geheven bronbelasting op deelnemingsdividenden bij dooruitdeling) (23980);**
- **Verlenging van de Tijdelijke wet leenvergoeding (23992);**
- **Wijziging van de EER-Uitvoeringswet (24024);**
- **Wijziging van onder meer de Kaderwet Volwasseneneducatie 1991 in verband met sociale vernieuwing volwasseneneducatie (23598);**
- **Wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in verband met decentralisatie van regelgeving op arbeidsvoorwaardelijk terrein (23218);**
- **Vereenvoudiging van de belasting- en premiefaciliteit voor de zeevaart (Wet belasting-**

en premiefaciliteit voor de zeevaart 1995) (23782).

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Goedkeuring van het op 15 april 1994 te Marrakech tot stand gekomen verdrag tot oprichting van de Wereld Handelsorganisatie, met bijlagen 1, 2 en 3, en van het eveneens op 15 april 1994 te Marrakech tot stand gekomen verdrag inzake overheidsopdrachten, met bijlage (23961, R1525).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Van Velzen** (CDA): Mijnheer de voorzitter! Het nu ter ratificering aan de orde zijnde Verdrag van Marrakech heeft een lange voorgeschiedenis. De onderhandelingen in het kader van de Uruguay-ronde hebben ruim zeven jaar geduurd en uiteindelijk geresulteerd in een nieuw GATT-akkoord dat in april te Marrakech is ondertekend. Het begon allemaal op 26 september 1986, toen in Uruguay de Punte del Este-verklaring werd aangenomen, welke als basis zou gaan fungeren voor de onderhandelingen ter verdere liberalisering van de wereldhandel en het verminderen van de handelsbelemmeringen.

Wij realiseren ons dat deze liberalisering een dynamisch proces is. De Uruguay-ronde, volgend op de Tokio-ronde, is de achtste sinds de oprichting van de GATT in 1946. Zeker is dat deze Uruguay-ronde niet de laatste zal zijn, gelet op de nog niet beantwoorde vragen, bijvoorbeeld op het terrein van de investeringen. Met grote vasthoudendheid moet gewerkt worden aan de verdere liberalisering van de wereldhandel. De staatssecretaris zal het mij niet euvel duiden als ik met name haar ambtsvoorganger, mevrouw Van Rooy, nog eens dank voor haar inzet in dezen.

"Het nu afgesloten verdrag is goed voor Nederland omdat het meer werkgelegenheid zal creëren." Deze verwachting sprak mevrouw Van Rooy uit nadat de Europese Ministerraad akkoord ging met het

Verdrag van Marrakech. Zeker Nederland heeft als handels- en distributienatie grote belangen bij een zo ongehinderd mogelijk verlopende export. Een belangrijk deel van de nieuwe banen in ons land komt voort uit groei van de handel en niet uit allerlei initiatieven van overheden, zoals banenpools, hoe wenselijk deze ook voor specifieke groepen kunnen zijn.

Mijnheer de voorzitter! Ik dank de staatssecretaris voor de uitvoerige en adequate beantwoording van de vragen die door onze fractie zijn gesteld. Uit het antwoord op onze vraag naar de effecten van het WTO-verdrag voor het bedrijfsleven blijkt ook dat, op enkele uitzonderingen na, de positieve effecten overheersen. Een stijging van het wereldhandelsvolume met 9 tot 24%, samen met maatregelen waartoe is besloten tijdens de Top in Essen en financieel-economische sociale maatregelen die ook in ons eigen land moeten worden genomen, kunnen leiden tot meer exportkansen. Een en ander moet gepaard gaan met een versterking van onze concurrentiepositie door een beleid gericht op structuurversterking.

De oprichting van de Wereldhandelsorganisatie met de verplichting tot het gebruik maken van het multilaterale beslechtingmechanisme voor geschillen, roept wel de vraag op naar de gevolgen voor ons eigen land. Zie ik het goed, dan heeft Nederland nagenoeg geen eigen handelspolitiek instrument meer over. Tot op zekere hoogte houden wij exportsubsidies. Ook blijven er promotionele activiteiten over, naast meer algemene economische instrumenten zoals investeringsregelingen, vestigingsvoorwaarden, mededinging, technologiestimulering en dergelijke. Voor een handelsnatie bij uitstek is het van belang te realiseren dat dit het geval is en dat dit natuurlijk gedurende een lange periode is ontstaan. Nederland moet daarbij op de eerste plaats vertrouwen op de Europese Unie. Dit verlies aan nationale soevereiniteit moet dus gecompenseerd worden door een krachtige positie van de Unie en een actieve rol van Nederland daarin. In die zin is het ook noodzakelijk dat de tweeslachtige positie die nu ontstaan is door de uitspraak van het Europese Hof inzake de bevoegdheidsverdeling tussen lidstaten en de Europese Unie op het